

סיפורו של המורה - לצאת מהקווים

רציונל:

המורה נמצא בתפקיד מרכזי של עיצוב השיח והאווירה בכיתה. על מה מותר לדבר ומה אסור, מה לגיטימי ומתקבל ומה מעורר בושה או התנגדות. כאשר המורה משתף בחוויות עשירות ומגוונות מהחיים כמו חוויות כישלון, התמודדות עם כאב או הפתעה ושמחה, הוא מאפשר שיח יותר רחב בכיתה ולגיטימציה לחוות את מנעד הרגשות ולבטא אותם.

פעילות "סיפורו של מורה", מזמינה אותנו לשתף את התלמידים, כדי לייצר מרחב לשיח במקומות בהם התלמידים שלנו מרגישים מוגבלים.

אז מה עושים?

1. חשוב על הכיתה שבה אתה מלמד ונסה להגדיר לעצמך איזה נושא או חוויה היא "טאבו" (יש חוויה שאסור לדבר עליה) או כזו שקשה להכיל אותה בכיתה משום שהיא מייצרת תגובות והתנגדות. לדוגמה: כישלון במבחן, תשובות שגויות, תחושת חוסר יכולת, היכולת לדבר על פחדים וחששות, או חוסר אפשרות לבטא רגשות.
2. אפשר להיעזר בדף "[קצה חוט לסיפור](#)" אשר יכול לכוון את הזיהוי של האתגר בכיתה ולהזמין את המורה לספר סיפור על חוויה זו.
3. נבחר חוויה שהיא רלוונטית לנושא עליו חשבתם בסעיף 1, אותה תוכלו לשתף את התלמידים. לדוגמה: הרגע שאנחנו לא הצלחנו במבחן, הרגע שהרגשנו שאנחנו קורסים מעומס, הרגע שלא הבנו את הנושא וכולם הבינו, הרגע ששברו לי את הלב.
4. בתחילת השיעור או במהלכו, שתפו את התלמידים בסיפור.
5. במידה ויש צורך, ניתן להזמין את התלמידים להגיב או לשתף בעצמם מחשבות או סיפורים על הנושא.

דגשים חשובים:

- חשוב לזכור, אחרי ששיתפתם בחוויות שלכם, אפשרו שיחה בנושא, אולי יהיו תלמידים שירצו להדהד את הנושא, להתייחס אליו, לשתף בחוויות שלהם.
- שימו לב שאתם מקפידים לתת להם מקום, לא להיות שיפוטניים ולתת לגיטימציה לקשת הרגשות והחוויות שיכולות לעלות בכיתה.
- הרעיון הוא לא רק לדבר ולשתף מעצמכם, אלא לייצר בכיתה אקלים המזמין ומאפשר מודעות ותשומת לב לרגשות ושיתוף רגשי הדדי.